

ΕΤΟΣ Ε'.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΔΕΥΤΕΡΑ

ΕΚΔΙΛΩΜΕΝΗ ΑΠΑΦ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

APIE, 239

ТІМН ФУДОГАЕПТА 10

Τιμή ἑτησίας συνεργούς πρωταρχέας εἰς μὲν τὸ Ἑσωτερικὸν δραχμαῖς νέαι 12, διὰ δὲ τὸ Ἐξωτερικὸν 20.
· Η Διεύθυνσις τῆς ἐφημερίδος, ἐπὶ τῆς ἑδου Σοφοκλέους, δημοσίᾳ τέθεις ὅτι Ἀρειος Πάγος.

²Ἐν Ἀθηναῖς τῇ 11 Σεπτεμβρίου 1883.

‘Η πολυυθρύητος ἐπέτειος ἡμέρα τῆς Ζ Σεπτεμβρίου ἦ
θελε διέλθει ἀπαρατίρητος, καίτοι ἀναπολούσα τὴν ἀφετη-
ρίαν τῆς ἀποσυνθέσεως τοῦ πολιτικοῦ δοκιμίου, ἐπερ ὀνομά-
σθη ‘Ελληνικὸν Κράτος, ἐὰν δὲν ἐμγημονεύετο ἐν τῷ τύπῳ
διὰ τρόπου καταδεικνύοντος, τοις ὑπάρχουσι παρ’ ἡμῖν καὶ ε-
μηδὲν οὕτε μαθέντες οὕτε ἀπομαθόντες ὑπὸ τῶν περιστάσεων.
Σπουδαιότατον εἶναι ἀληθῆς διὰ τὴν εὐημερίαν τοῦ ἑλληνικοῦ
λαοῦ καὶ διὰ τὴν θέσιν, ἣν ἀξιοῖ ἐν τῷ ἀνατολικῷ ζητήματι,
ὅτι ἐκ τῶν ἐργατῶν τῆς ἡμέρας ἐκείνης ἐπὶ δα-
κτύλοις εἰσὶν οἱ ἐπιζώντες ἔτι!! Τί ἀτύχημα!
Φαντασθῆτε νὰ εἴχομεν ὅλην ἐκείνην τὴν ὁμάδα τῶν ἐργα-
τῶν; Τίς ἀμφιβόλει, ὅτι δι’ αὐτῶν ἥθελομεν ως δ Ἡριστὸς
καταλύσει καὶ ἀνοικοδομήσει τὴν Τουρκικὴν Αὐτοκρατορίαν
ἐν τρισὶν ἡμέραις καὶ ἀναιμάκτως μάλιστα, τὸ δόπιστον δὲ
εἶναι καὶ τὸ κυριώτερον. Ἀλλ’ ἂν δὲγ κατώρθωσαν τοῦτο εἰ-
περίφημοι ἐκεῖνοι ἐργάται, ἔχουν τούλάχιστον τὴν εὐχαρίστη-
σιν, οἱ μέν, ὅτι ζῶσιν, οἱ δέ, ὅτι κοιμῶνται ὑπὸ τὴν γῆν, ἐφ’
ἥς ἀκμάζεις ἢ ἐλευθερία, δηλαδὴ τὸ βούνευρον, αἱ αὐ-
θικρεσίαι τῶν ἀστυνόμων, τῶν χωροφυλάκων, τῶν εἰσπρα-
κτόρων, τῶν κερδοσκόπων, τῶν τε στρατιωτικῶν, διεικητικῶν
καὶ δημοτικῶν τοῦ Κράτους ἀρχῶν, ἐπὶ πᾶσι δὲ τούτοις
ἡ Τραμπουσικορατία.

Τάς ἀναμνήσεις τῆς 3 Σεπτεμβρίου ἐνδιμισαγ ἀναγκαῖον νῦν
νανεώσωσι μετὰ τεσσαράκοντα ἔτη αὐτέπται μάρτυρες, πα-
δες ἔτι δυντες τὴν ἡμέραν ἐκείνην, οἱ δόποις ἐ-
τηρησαν μέχρι σύμμερον δλην τὴν πρωΐ, ἦν δρέσσον τῆς δια-
νοίας τῆς εὐτυχοῦς ἐκείνης ἡλικίας, καὶ θάτ τὴν διατηρίσωσι
βεβαίως καὶ δροσερωτέραν μάλιστα μέχρις ἐσχάτου γίρατος.
Διὰ γὰρ ἐκτιμήσητε τὸ μέγεθος τοῦ ἀνδρογυαθίματος, συλλο-
γίσθητε, στις ἡ ἵκμας τῆς Ἐλης τότε στρατιωτικῆς δυνάμεως

τῆς Ἑλλάδος, ὑποστηριζομένη καὶ ὑπὸ τῆς μεγάλης σπάθης τοῦ ἵππικοῦ τοῦ κ. Δ. Ν. Καλλιφρονᾶ, ἐποιιόρκησε κατὰ τὴν φοιτερὸν ἔκεινην γύντα . . . τί νομίζετε; . . . ἐνα νεαρὸν γερμανὸν πρίγγιπα μετὰ τῆς νεαρᾶς πριγγιπέσης συζύγου του, τὸν Ὀθωνα καὶ τὴν Ἀμαλίαν, κοιψωμένους! Τὸ μέγα ἔργον τῆς ἐνδόξου ἔκεινης γυντὸς συνεπληρώθη μετὰ δεκαεγένεα ἔτη δι' ἑτέρχς ἐνδόξου γυντός, ἦν ἀσεβεῖς τινὲς ὀνόμασιν τοὺς φεκοπατινάδαν. Εἳνα δ' ἔκτοτε ἀπεισυγέτεθή ἐντελῶς τὸ Κράτος, διελύθη δ στρατὸς καὶ πᾶσα ὑπηρεσία, ἐὰν ἔκτοτε ὅσον οὐδέποτε ἐμαστιγώθη δ ἐλληνικὸς λαός, ἐὰν ἀπὸ ἀξιοσημεώτου ἔξωτερικῆς πολιτικῆς θέσεως περιῆλθεν ἡ Ἑλλὰς εἰς τὴν ἐσχάτην θέσιν, ἐὰν τὰ πολιτικὰ γαυάγια αὐτῆς ἐκληρονόμησαν οἱ Ρουμοῦνοι, οἱ Σέρβοι, οἱ Μαυροβούνιοι, οἱ Βούλγαροι, μικραὶ εἶνε αἱ ἀποτυχίαι καὶ τὰ κακὰ ταῦτα, ἀφοῦ ἐνεγράφησαν εἰς τὸν χάρτην αἱ καλούμεναι ἀρχαὶ τῆς 3 Σεπτεμβρίου.

Ἐπί τέλει παρακαλοῦμεν τοὺς ἀρμοδίους χρονογράφους νὰ μὴ λείψωσι: νὰ περιγράψωσι καὶ ἐπιστημονικῶς τὴν πολι-
στικήν τῆς 3 Σεπτεμβρίου 1843 καὶ τὴν ἐκ τοῦ συστάδην τουφεκοπατεύναδαν τῆς 11 Ὁκτωβρίου 1862, διέτι ἐλλείψει
ἄλλων ἔργων τὰ κατορθώματα ταῦτα δύνανται ν' ἀντισταθμί-
σωσι τὰ στρατιωτικὰ ἔργα, δι' ὧν κατὰ τὴν τελευταίην τεο-
σαρακούταετίαν προέκυψαν οἱ γέοι ἐν τῇ ἀνατολῇ παράγοντες.

ΠΟΛΙΤΙΚΟΝ ΑΕΛΤΙΩΝ

Διατί δὲ Γλάρδστων γὰ μεταβῆ εἰς Κοπενάγην ἐνῷ ἐγίνωσκε καλῶς ὅτι δὲ κ. Κυριακός, δέ τέως πρύτανις καὶ παιδαγωγὸς τοῦ ἀνδροῖντος του εὑρίσκεται ἐν Ἀθήναις; Τὸ δὲ τῆμα τοῦτο ἀπησχόλησε τὸ εὐρωπαϊκὸν δημόσιον δσον καὶ τὸ σπουδαιότατον ἐκεῖνο τῆς ἐπαναληπτικῆς ἔκλογῆς ἐν τοῖς δύμεσι Πραμάντων καὶ Μεσσαπίων. Ἡ νέα αὕτη φάσις τῶν Ποσιμάντων